

at der blev indført Maksimalpris paa Kød, skal jeg sige, at mit Smil gjaldt slet ikke Spørgsmaalet om Maksimalpris paa Kød, men de ærede Medlemmer, som er her til Stede, der har ment, at denne Ordning i Virkeligheden udelukkede Fastsettelse af Maksimalpriser. Den højtærede Indenrigsminister stadfæster altsaa Venstres Opfattelse af denne Sag, at denne Ordning netop, jeg kunde næsten sige logisk, vil føre til Maksimalpriser, og det er det, jeg har haft Interesse af at faa fastslaaet ved denne Lejlighed; jeg tror, det vil være nyttigt for det Udvalgsarbejde, som forestaar.

Efter Ministerens sidste Tilføjelse med Hensyn til, hvordan man har at forholde sig, naar man gaar ind i en Slagterbutik for at købe Kød og kommer med Rabatmærker, mener jeg at turde fastslaa som ganske sikkert, at den Slagter, der har Kød at sælge under saadanne Forhold, tvinges til at have Kødet købt til en saadan Pris, at han er i Stand til at sælge det til den fastsatte Maksimalpris. Og dersom det er Tilfældet, kan den vedkommende Slagter i Virkeligheden ikke købe Kød til en Overpris og dermed forsyne de Kunder, som er villige til herhjemme at betale denne Overpris. Det vil med andre Ord sige, at vi i Virkeligheden faar fastslaaet det, som hele Tiden har været Venstres Synspunkt i denne Sag, og jeg glæder mig over, at Forhandlingen om dette Spørgsmaal udvikler sig paa en saadan Maade, at netop dette Forhold bliver ganske klart.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem mente, at der her i dette Ting skulde være Medlemmer til Stede, som havde den Opfattelse, at den Ordning, der findes i Forslaget, som det foreligger her, skulde udelukke en Anvendelse af Maksimalpris paa alt Kød. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem har den Opfattelse, at saadanne Medlemmer skulde være til Stede. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det er rene Fantasi væsener, som det ærede Medlem konstruerer, fordi han har Brug for dem i Øjeblikket. Det kan ikke være Medlemmer, der har overværet Diskussionen i Folketinget i Gaar; thi der er det udtrykkelig fremhævet, at vel er det Meningen at søge gennemført den Ordning, jeg her har fremhævet, nemlig en Ordning med en Maksimalpris paa rationeret Kød, men at det er muligt, at den vil udforme sig saaledes, at Maksimalpris paa alt Kød bliver nødvendig. Hvis den anden Ord-

ning, den, som det ærede Medlem har været Talsmand for, Overpris paa levende Kvæg, bliver vedtaget, vil man begynde med den; men det er ogsaa muligt, at der ud fra den vil udvikle sig Nødvendigheden af Maksimalpris paa alt Kød. De to Ordninger er i saa Henseende ganske lige stillede. De begynder eet Sted, de søger at overvinde Vanskelighederne, men muligvis vil de begge føre samme Sted hen, til Maksimalpris paa alt Kød.

Naar det ærede Medlem siger, at Slagteren, der er saaledes stillet, som det ærede Medlem meget rigtigt skildrede, at han skal levere Kødet til Maksimalpris til den Kunde, der præsenterer Rabatmærker, ikke kan købe andet og mere Kød og ikke til højere Pris, end Rationeringen kan dække, vil jeg dertil føje, at Slagterne vil i alt Fald meget hurtigt vide, hvorledes Efterspørgselen i deres Butik vil falde, og at Forbruget hos nogle af deres Kunder kommer til langt at gaa over det Kvantum Kød, som Rationeringen vil rumme. Thi det er en bekendt Sag, at der hos Slagterne vil finde et meget betydeligt Salg Sted ud over Rationeringen, idet en stor Del af Befolkningen ikke vil nøjes med disse 200 g pr. Uge, men købe mere. Og de Slagtere, der meget hurtigt vil faa at vide, at deres Kundekreds vil aftage mere end det rationerede Kød, vil være i Stand til at indrette deres Forretning derefter.

Hauch: Den højtærede Minister siger, at denne Ordning her vil meget hurtigt føre til det Forhold, at Slagterne nøjagtigt ved, hvad det er, de skal købe. Ja, det er jo meget muligt. Thi Slagterne vil meget hurtigt nøjagtigt faa at vide, at det kan ikke nytte at købe noget Kød til en højere Pris, end de er i Stand til at sælge det for til den fastsatte Maksimalpris. Dersom Slagteren køber Kødet til den højere Pris, og der kommer en Kunde, der vælger af det Kød, Slagteren har købt til en højere Pris, og med hvilket han f. Eks. havde tænkt at forsyne en af de Kunder, der netop plejer at købe dette Kød, skal Slagteren i Henhold til Ministerens Udtalelser være villig til at udlevere dette Kød til den Mand, der kommer med Rabatmærkerne; thi han erfarer jo ikke, at denne skal have det til Maksimalpris, før han har købt og skal til at betale. Det er dog ganske givet og fastslaaet, at Slagteren ikke kan risikere at købe Kødet til en højere Pris, end han bliver i Stand til at sælge til til Maksimalpris. Og dermed er det ogsaa givet, at denne Ordning her